PREMIUM | NEDELO

Irena Fonda: Avstrijec čik vedno odvrže na tla, Američan nikoli

Dva kilometra hoje od Seče do Lucije in tri tisoč pobranih cigaretnih ogorkov. Biologinja Irena Fonda opozarja, da naše okolje kliče na pomoč.

Ena od rešitev zagate so po Ireninem mnenju pernosni pepelniki. FOTO: Črt Piksi

Grega Kališnik
7. 9. 2025 | 06:00
21:36

A+ A-

Prebrali ste 1 od 5 člankov.

Od mladih nog je zavezana morju, po izobrazbi biologinja, ki je doktorirala iz molekularne biologije in biokemije. Poznali smo jo predvsem kot direktorico uspešne družinske ribogojnice, zdaj pa Irena Fonda tako institucionalno kot zasebno življenje posveča varovanju morja. Njen naključni sprehod od Seče do domače Lucije, ko je v manj kot dveh kilometrih s tal pobrala tri tisoč cigaretnih ogorkov, se je zarezal v zavest javnosti, kar ob podatkih, da naj bi bilo v enem ogorku štiri tisoč škodljivih snovi in da ena sama pokajena cigareta onesnaži petsto litrov vode, na svetu pa je v minuti odvrženih več kot osem milijonov ogorkov, ne sme biti presenetljivo.

Povprečen človek, kadilec ali ne, na prvo žogo ne pomisli, da je odvržen cigaretni ogorek posebej okoljsko škodljiv.

Iskreno rečeno, dokler te na ogorke ne opozorijo, jih ne opaziš. A ko te, jih vidiš vsepovsod. Mene so čiki vedno motili, sem nekadilka. Ko so fantje v našem podjetju ogorke metali po tleh, smo imeli za to celo kazni, pač odvrzite jih v smeti ali pa jih poberite.

Govorite o Ribogojnici Fonda.

Tako je. Že pred desetimi leti smo imeli v podjetju, če tako rečem, vzgojne ukrepe. Pred dvema letoma pa sem bila vabljena na dogodek društva Smetumet, v katerem iz uporabljenih in odpadnih materialov ustvarjajo nadgradnje in te materiale ponovno uporabijo. Dogodek se je imenoval Pet bilijonov čikov.

Pet milijard?

> Nikotin se zdi v cigaretah samoumeven, a je grozen strup, pa arzen in težke kovine ... V ogorku naj bi bilo do štiri tisoč škodljivih snovi.

Ne, bilijon je pomenilo tisoč milijard. Noro, ko začneš šteti ničle, ne moreš verjeti. Šlo je za vabilo ustvarjalcev, ki so iz čikov nekaj ustvarili – spomnim se dveh čikcev, ki na plaži ležita pod dežnikom, pa še kupa domislic. Vse skupaj me je spodbudilo, da o tej problematiki še intenzivneje razmišljam. Potem je tu še iniciativa Očistimo Obalo, ki se je med drugim lotila pobiranja čikov na strunjanski plaži. V razstavljeni pleksi škatli se jih je nabralo več kot 20.000, kar je z ene plaže ogromno. Potem se mi je zgodilo, da povsod opažam čike. S telefonom včasih tudi posnamem, kar vidim, kar me moti.

Pa ljudje razumejo, za kaj gre?

Tako z izkušnjami kot na tujem spoznavam, da nihče pravzaprav ne ve, kaj cigaretni ogorek je. Predvsem ljudje mislijo, da se razgradi, večina ne ve, da gre za plastiko, pa tudi za slednjo mislijo, da se z leti slej ko prej razgradi.

Kar ne drži.

Plastika se ne razgradi, razpade na manjše delce, ki pa ne izginejo. A pri ogorkih je

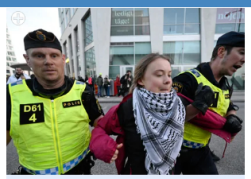

SOBOTNA PRILOGA
Izginotje Grete Thunberg
Pia Prezelj 6. 9. 2025 | 05:00

NOVICE | Slovenija
Upokojenci dosegli spremembo usklajevanja
Barbara Hočevar
6. 9. 2025 | 05:00

NOVICE | Slovenija
Robert Golob in Tina Gaber Golob poročena, premier srečen in ponosen (FOTO)
6. 9. 2025 | 15:11

ŠPORT | Zimski športi
Maria Riesch po lanski težki ločitvi našla srečo s 25 let starejšim Štajercem
Miha Šimnovec
4. 9. 2025 | 18:20

PREDSTAVITVENE VSEBINE

MAGAZIN | Zanimivosti
To so nujna jesenska opravila na vrtu

DELOV POSLOVNI CENTER | Zdravje
»Ko slišimo, da smo nekomu rešili življenje, vemo, zakaj to počnemo«

GOSPODARSTVO | Novice
SPIRIT Slovenija zbira interes podjetij za skupinsko udeležbo na sejmih v tujini

DELOV POSLOVNI CENTER | Energetika
Prihodnost energije: Kako bomo ogrevali in hladili

večji problem. Prepolni so strupenih snovi, ki jih filter zadrži, in so kvalificirani kot nevaren odpadek. Nikotin se zdi v cigaretah samoumeven, a je grozen strup, pa arzen in težke kovine ... V ogorku naj bi bilo do štiri tisoč škodljivih snovi.

Štiri tisoč v enem čiku se zdi komaj verjetno. Strašljivo.
Ja, po izobrazbi sem biokemičarka, doktorat imam iz molekularne biologije in biokemije, a tudi sama sem se čudila tem številkam. Testov nisem delala sama, ker so ne nazadnje predragi, a po znanstvenih izsledkih iz literature naj bi en cigaretni ogorek onesnažil do petsto litrov vode. In če na planetu v minuti odvržemo več kot osem milijonov pokajenih cigaret na tla, v okolje ...

So zadeve na letni, kaj šele večletni ravni globalno težko predstavljive?
Saj proizvajalci cigaret bi se lahko odločili za ogorek, ki bi bil razgradljiv, a če bi to neko firmo stalo cent več ob eni cigareti, bi bile razlike v zaslužku enormne. In dokler ne pride do zavedanja, da je odvržen ogorek nekaj slabega, sprememb na bolje ne bo. Iniciativa od spodaj navzgor, se bojim, ne bo uspešna.

Morda obstaja rešitev, slaba za kadilce: cigarete brez filtra.
Bomo imeli pa težave drugje, v zdravstvu, kar je v splošnem spet slabo za družbo. Ne nazadnje smo ljudje del narave in vsi vemo, da so cigarete škodljive. In v našem zavodu YouSea, zavodu za ohranjanje biodiverzitete morja, sprva nismo razmišljali, da se bomo ukvarjali s stvarmi, o katerih načenjava pogovor. A ob, recimo, čistilnih akcijah morskega dna je eden najtrdovratnejših in težko ulovljivih odpadkov, ki smo se ga lotili v potapljaški opremi, s potapljaškimi rokavicami, ravno ogorek.

Govorite o akcijah pod gladino morja.
Drži. In človek pomisli, kako bi bilo bolje, če za ogorek poskrbimo že na kopnem. Ljudje se ne zavedajo, da meteorni jašek – večina misli, da ustrezno poskrbi za ogorek, če ga odvrže vanj – ne vodi prek čistilnih naprav, ampak direktno v reko, morje, kakršnokoli vodno telo je pač blizu, in nato v podtalnico. Meteorni jašek je namenjen reševanju meteorne vode. Tudi sama sem v te jaške včasih metala žvečilke, da se ne bi kam prilepile, a zdaj tega ne počnem več.

Ampak vaša zgodba s čiki se je zgodila in razširila tistega prazničnega dne ...
Jaz nimam praznikov, delam ves čas, od jutra do večera.

Bil je dan Marijinega vnebovzetja.
Tistega 15. avgusta sem bila povabljena na prireditev v Strunjan, omahovala sem, ali naj grem ali ne. A ravno v tistem tednu smo z zavodom na Ministrstvu za naravne vire in prostor kandidirali na razpisu, s katerim bi v vsaki občini v slovenski Istri pripravili eno ozaveščevalno akcijo. Da bi se v posameznih okoljih zavedali, za kaj gre pri ogorkih. In če neko stvar, neko opozorilo slišiš desetkrat ... Naslov projekta naj bi bil Morje (brez) ogorkov, kar morje žal seveda ni. Ves čas smo se spraševali, koliko je na posameznih lokacijah ogorkov, v majski akciji na umaški plaži in v starem mestnem jedru smo jih pobrali več kot deset tisoč.

Desetkrat ponovljeno, ponazorjeno si človek zapomni.
Tako je. Poleg tega sem dejavna s svojim podjetjem Maristra, ki se ukvarja z izobraževanjem, gre za trajnostni turizem. Turizem nasploh je zelo netrajnosten, a če smo mi bolj avtohtono naravnani, če nekam pridemo, tam pustimo nekaj dobrega za domačine. Da v vsakem kraju kupujemo izvirne spominke namesto kitajskih, jemo njihovo hrano, se udeležujemo avtentičnih doživetij, čutimo dušo njihovih krajev. In v tem podjetju se srečujemo z zelo različnimi narodi.

Kaj opažate?
Avstrijce, recimo, imam za zelo uglajene goste. Pa cigaretne ogorke odmetavajo povsod, povsod jih je treba pobirati za njimi.

Ko govorite o podjetjih, pogrešam omembo Ribogojnice Fonda.

> Ko sem prišla domov, sem ogorke preštela. Bilo jih je 2998. Tako pa ne gre, sem si rekla, šla sem čez cesto in v hipu pobrala še dva, do okroglih 3000.

Pred časom sem bila direktorica ribogojnice. Pred osmimi ali devetimi leti smo večinski delež prodali italijanskim partnerjem, jaz ostajam operativna vodja. Tudi z ribogojnico sem bila in sem ves čas v stiku z morjem in zavod YouSea je nekako posledica teh izkušenj in opažanj. In ne nazadnje je tudi iniciativa o problematiki cigaretnih ogorkov prišla iz trajnostno naravnanega turističnega programa.

Vrniva se k Avstrijcem.
Ki čik vedno odvržejo na tla, Američani ga nikoli.

Pričakovali bi absolutno obratno.
Seveda, a prenekateri Američan je imel pri sebi prenosno škatlico, prenosni pepelniček.

Kot nekadilec v zadnji tretjini življenja sem spoznal marsikaj prenosnega, za prenosni pepelnik še nisem slišal.
Že dolgo obstajajo. Jasno pa mi je postalo, da je vse odvisno od edukacije, izobraževanja. Prek evropskega programa Cross re-tour sem dobila financiranje za izobraževalno platformo Odnesi svoj ogorek s seboj. Prav zdaj razvijamo aplikacijo z izobraževalnim kvizom, s QR-kodami na frekventnejših lokacijah ...

Torej, letošnjega 15. avgusta

prostore?

NE SPREGLEJTE

DELOV POSLOVNI CENTER | Energetika

Zeleni prehod nujen, hkrati pa se tudi izplača

Borut Tavčar
6. 9. 2025 | 06:00

DELOV POSLOVNI CENTER | Energetika

Ko reka prinaša več kot elektriko ali ko hidroenergija poganja turizem

Polona Malovrh
6. 9. 2025 | 05:00

DELOV POSLOVNI CENTER | Energetika

Kako ujeti evropski vlak podnebne nevtralnosti

Marjana Kristan Fazarinc
6. 9. 2025 | 04:00

DELOV POSLOVNI CENTER | Izvozniki

Slovenija s centrom za čipe in polprevodnike

Marjana Kristan Fazarinc
5. 9. 2025 | 06:00

Torej, letošnjega 15. avgusta ...

Ja, tistega dne sem se s to zavestjo odločila, da grem peš iz pisarne domov, iz Seče v Lucijo.

Kako daleč?

Vse skupaj 1,8 kilometra.

Ampak odpravili se niste praznih rok.

Ne, s seboj sem vzela prazen kozarec od kumaric. Vsi imamo takšne kozarce, lahko jih zapremo, da nabrani čiki ne smrdijo. Torej, bil je lep dan, odpravila sem se s kozarcem in polivinil vrečko, če bi bilo treba pobrati še kake smeti. Imela sem tudi rokavice.

In začela se je nabirka.

Po tristo metrih hoje sem kozarec napolnila z ogorki. Vedno, ves čas jih opažam, a sem bila vseeno presenečena. Ogorke sem začela nabirati še v vrečko, ljudje so me videli in se čudili. Sama pa sem bila šokirana, da na moji poti ni bilo niti enega drevesa, niti ene klopce, okoli katerih ne bi bilo čikov. Na vsej plaži ob poti ni bilo mesta, kjer bi človek razgrnil brisačo, ki ne bi prekrila vsaj enega čika. Kar je grozno. In šla sem samo po eni strani ceste, druga me še čaka ...

In ko ste s polno malho prišli domov?

Vmes mi je neki gospod, ki je poznal zavod YouSea in nam tudi sledi, podaril pet evrov za trud. Polepšal mi je dan, čeprav je moj sprehod trajal bistveno dlje, kot sem pričakovala.

Za manj kot dva kilometra ste porabili ...

Štiri ure.

Toliko kot ta čas z avtom iz Lucije do Ljubljane.

Ja, na žalost. No, ko sem prišla domov, sem ogorke preštela. Bilo jih je 2998. Tako pa ne gre, sem si rekla, šla sem čez cesto in v hipu pobrala še dva, do okroglih 3000.

Vaša spoznanja?

Iskren nasvet vsakomur, ki bi se lotil česa podobnega, je, da napolni en kozarec na dan. Sama sem zagrizenka, ne popustim, a naslednji dan sem komaj vstala iz postelje. Pri pobiranju gre za gibe, kjer trpijo rame, noge, zadnjica, veliko je počepov in predklonov. Fizično je precej naporno. In vsak, ki bi me posnemal, naj početje fotografira in fotografijo pošlje našemu zavodu ter jo objavi na socialnih medijih s pripisom #NoButts, poslali bomo odločevalcem.

Vaš praznični fitnes na prostem nikakor ni ostal skrit.

Že po poti me je presenetilo, koliko ljudi je komentiralo moje početje. Zato sem zadevo objavila na facebooku in bilo je ogromno odzivov neznancev, tudi nepričakovano bojevito nastrojenih proti kadilcem. Češ, ogorke jim je treba stlačiti v usta ...

Tipičen internetni odziv, kajne?

Vsak do nas lahko za okolje nekaj stori sam, če želi, nikogar ni treba siliti. To ni naš pristop, a če se nam bo kdo pridružil in se zagnal v pobiranje ogorkov, bomo veseli.

Ob povedanem vas povprašam, mar sploh drži, da se vedno več ljudi po svetu odreka kajenju?

Svetovne statistike ne potrjujejo, da bi bilo kadilcev manj. Sicer je zdaj veliko nadomestkov, zlasti uporabnikov elektronskih cigaret, ki pa so lahko še škodljivejše od cigaret.

Vi ste vse življenje zavezani morju in ob iztrebljanju čikov primarno ščitite ta reženj planeta.

Irena pravi, da zdaj ogorke videva povsod. FOTO: Črt Piksi

Ogorki škodujejo tako morju kot tudi živalim, ki jih po pomoti zamenjajo za hrano. Ogorek se sčasoma razcveti, postane vizualno zanimiv. Zastrupijo se lahko tako ptiči kot ribe in druge živali. Ogorki se lahko prenašajo z vetrom, dežjem, ogromno stvari potuje v morje. Vsak drugi ponedeljek imamo na portoroški in lucijski plaži akcijo in vidimo, kaj vse se tam nabere. Gre za čiščenje po morskem dnu. Sladoledne žličke, lasne elastike, plastenke, kozarčki – vse to odleti v morje, ki pa vso navlako vrne. Nisem še videla bankovca za sto evrov ali plačilne kartice, na to ljudje pazijo. Vsakič pa se posmejimo, ko najdemo moške spodnje hlačke. Ene, dvoje, več ...

Torej moške gatke na dnu slovenskega morja?
Tako je, imamo pa tudi sponzorsko podprto čiščenje morskih travnikov, kjer trave nesnago prekrivajo, ogorki pa se vanje zapletejo. Od tam jih je zelo težko odstraniti in res delajo škodo.

Je poletje, ko je ob morju največ turistov, najbolj kritično glede čikov?
Pa ne samo na plažah, enako je pred samopostrežnimi trgovinami, na avtobusnih postajališčih, pred lokali ...

Je v mestih in krajih premalo smetnjakov?
Na poti od Lucije do Seče jih je bilo veliko. Dovolj. Ampak ogorek je najlaže zatlačiti med prečke na klopci ali ga kjer koli frcniti stran.

Na plaži pa ga je najlaže prekriti s kamnom?
Ali pa stlačiti v školjke.

V katerih namesto biserov odkrijemo čike. Kaj nam preostane? Permanentna čik pavza?
Po mojem mnenju je rešitev majhen prenosni pepelnik. Zelo različni obstajajo, najbolj luštni spominjajo na škatlice, ki so jih imele nekoč fine gospe za tablete. Alternativ je veliko. Si predstavljate proizvajalca cigaret, ki bi promocijsko ponujal še prenosne pepelnike? Vsi jih ne bi uporabljali, nekateri pa gotovo.

Kaj bi bila po vašem mnenju rešitev, da ne bi opravljali Sizifovega dela?
Kot sem že omenila, ozaveščanje. Tako kot je na škatlicah cigaret opozorilo, da cigareta škoduje zdravju, da ogroža življenje, bi lahko pisalo, koliko vode onesnaži en samcat ogorek. V Sloveniji redko vidimo, da bi kdo nonšalantno odvrgel odpadek. Ogorek pač.

Ker ga ne vidimo kot odpadek?
Najverjetneje. Če bi ljudje vedeli, da gre za nerazgradljivo plastiko, bi bilo morda drugače. Ne nazadnje so mi na komunalnem podjetju povedali, da imajo zaradi ogorkov velikokrat zamašene kanale in dodatno delo, ko ne gre drugače kot s splakovanjem ... Naj omenim še voznike, ki odvržejo ogorek skozi avtomobilsko okno, ta pristane na vnetljivih tleh, torej imamo poleti še požarno ogroženost.

A ponekod je cigaretno onečejanje okolja prepovedano in kaznivo.
V Singapurju so se že pred desetletji odločili za čiščo. Najdražje je bilo odstranjevanje žvečilnih gumijev s tal, to so počeli s tekočim dušikom. Če zdaj žvečiš na ulici, lahko dobiš tudi petsto njihovih dolarjev kazni. Tam so seveda zelo restriktivni tudi glede alkohola in drog. Nam se nekatere restrikcije zdijo upravičene, drugim se čudimo in se nam zdi, da nam kratijo svobodo. Morda nam celo jo, a najprej je potrebno ozaveščanje, potem morebitno kaznovanje.

Ob cestah se ne kopičijo samo cigaretni ogorki, ampak tudi pločevinke ...
Če na tleh leži ena piksna, je nekomu veliko lažje odvreči še drugo in tretjo, če jih ni, pa vsakdo pomisli, ali ravna prav ... Pravijo mi, da je moje početje brez zveze. A meni je po sprehodu, kakršen je bil 15. avgusta, lepše. Ljudje čistoče ne cenijo, ko pa mora kdo kaj sam pobrati, smeti ne bo več odmetaval vsepovprek, pa tudi okoli njega bo bolje. Drug drugemu moramo biti zgled, samo govoriti ni dovolj, jaz nisem tak človek.

Pogovarjava se v Luciji in besedujeva predvsem o obmorskih krajih, kako pa je drugje po Sloveniji?

> Znano je, da je eno najbolj obremenjenih morij ravno Mediteran, in če gremo še naprej, Jadran. Severni Jadran sicer velja za eno biodiverzitetnih vročih točk, tu je ogromno vrst, ki jih drugje ne najdemo, ampak jih je vedno manj.

Povsod je podobno, povsod so reke, jezera in podtalnice. Tu je tudi vprašanje organoleptičnosti, zaradi te nesnage je okolje grdo na pogled, smrdi, če nekje sedim in so v bližini čiki, jih zavoham, jih voham. In edino, kar lahko naredim, je, da jih poberem. Lani sem bila na izobraževanju v istrskem Rabcu, ljubkem mestecu. S partnerjem sva imela uro časa in odpravila sva se na eno od ne najlaže dosegljivih plažic, merijo tri, štiri kvadratne metre. Prideva na rajsko plažico in v nekaj minutah sem pobrala 72 čikov.

Ste pa precej natančni. Nabrano vedno preštejete?
Tudi partner pravi, da včasih pretiravam, a v bistvu me podpira. S seboj imam velikokrat rokavice, vrečko, pa tole s kozarci za kumarice se mi zdi fajn rešitev.

Kam gredo čiki iz kumaričnih kozarcev?
To je nevaren odpadek, ki sodi na odpad. Še to, naše težnje po ohranjanju biodiverzitete in ozaveščanje niso neki bum, zato je bil množičen odziv na mojo akcijo 15. avgusta toliko bolj presenetljiv. Na sprehod nisem šla s konkretnim namenom, pač, bila je neka alternativna rekreacija, meditacija, doživljanje narave.

Mar ni nevarnosti, da vaše početje postane patološko?
Ja, moj problem je, da povsod vidim ogorke. Ne morem iz tega.

Ljudje so vas sicer poznali predvsem kot direktorico znane družinske ribogojnice.
Ribogojnico in to, o čemer govoriva, strogo ločujem, da ne bi kdo mislil, da gre za marketinško foro. Osnova YouSea pred štirimi leti je bila želja, da postavimo podvodne

strukture, kjer bi imele živali neke vrste nov dom. S podporo našega glavnega sponzorja smo ustvarili Morsko oazo Piran. Gre za veliko betonsko strukturo, sprva golo, v enem letu pa je postala bogato obraščena in naseljena. Je dokaz, kaj se zgodi, če daš možnost življenju. Hkrati je bil naš namen razvoj bolj trajnostnega ribogojstva. Pri velikih ribogojskih sistemih po določenem času vedno pride do izbruhov bolezni, zato se zdaj iščejo preventivne rešitve. V zavodu YouSea vidimo, kaj se dogaja z morjem, da določenih alg in živali sploh ni več, naše morsko dno, slovensko in skoraj celoten Tržaški zaliv, je bolj ali manj prekrito z muljem. Če bi nam uspelo določen del povsem zaščititi, se lahko morje regenerira. A tistega, kar se dogaja pod morjem, ljudje ne vidijo in potem gremo z izkoriščanjem in onesnaževanjem prek vseh meja. Če bi se kaj podobnega dogajalo na kopnem, vsem na očeh, bi bil kmalu vik in krik.

Ne vemo, da pretiravamo?

Ah, dobro vemo.

Ampak to nas ne zanima.

Točno tako. In znano je, da je eno najbolj obremenjenih morij ravno Mediteran, in če gremo še naprej, Jadran. Severni Jadran sicer velja za eno biodiverzitetnih vročih točk, tu je ogromno vrst, ki jih drugje ne najdemo, ampak jih je vedno manj. In tudi če so, jih je manj kot nekoč in pogosto so posamezni osebki manjši.

Prebrali ste 1/5 člankov.

Odklepamo vsebine!

POSTANITE NAROČNIK

BODITE OBVEŠČENI

Sveže dnevne novice takoj, ko se zgodijo

☐ Delo ☐ Znanost ☐ Gospodarstvo

☐ Šport ☐ Vikend branje

E-poštni naslov ŽELIM PREJEMATI NOVICE

Več iz teme

morje | cigarete | plastika | čistilna akcija | smeti

Komentarji

Število komentarjev: 0

Komentirajo lahko le prijavljeni uporabniki z aktivno naročnino.

VEČ NOVIC

NEDELO | Nedeljski izleti

Helena Ramsbacher: Gostje zelo pogosto postanejo naši prijatelji

Dalmacija je pod pritiskom množičnega turizma, a butični hotel Lemongarden v Sutivanu na Braču vztraja v drugačnem ritmu.

Petra Kovič 7. 9. 2025 | 14:00

ŠPORT | Košarka

Slovenija proti Italiji za biti ali ne biti

Slovenska košarkarska reprezentanca se bo v osmini finala evropskega prvenstva v košarki pomerila z Italijani.

Žan Urbanija 7. 9. 2025 | 14:00

ŠPORT | Košarka

Poljaki pretrd oreh za BiH

7. 9. 2025 | 13:49

NOVICE | Znanoteh

Palantir Technologies ali veliki brat vas gleda

7. 9. 2025 | 13:30

NEDELO

Najbolj vroči igralci med novimi trgovci z orožjem

7. 9. 2025 | 13:00

PREDSTAVITVENE VSEBINE

GOSPODARSTVO | Novice

MAGAZIN | Potovanja

MAGAZIN | Generacija+

DELOV POSLOVNI CENTER | Kapitalski trgi

Poslovanje slovenskih podjetij v Nemčiji: kaj morate vedeti, preden začnete

Zato je jesen pravi čas za počitnice v Sredozemlju!

V Sloveniji z njo živi približno 47.000 ljudi

Vlaganje v umetno inteligenco: kje so največje priložnosti za rast

1 2 3 4 5

Novice	Gospodarstvo	Delov poslovni center	Šport	Kultura	Mnenja	Magazin	Nedelo
Slovenija	Novice	Izvozniki	Nogomet	Glasba	Komentarji	Svet so ljudje	Nedeljski izleti
Evropa izbira	Nova gospodarska politika	Kapitalski trgi	Eurobasket 2025	Film & TV	Kolumne	Zanimivosti	
EU 20 let	Like	Zdravje	Košarka	Oder	Gostujoče pero	Potovanja	
Lokalno	Next	Energetika	Zimski športi	Knjiga	Pisma bralcev	Kulinarika	
Svet	Kariera	Podjetniške zvezde	Kolesarstvo	Ocene	Od srede do srede	Avtomobilno	
Znanoteh	Avstrijska Koroška	Šport	Tenis	Vizualna umetnost		Dobro jutro	
Okolje	Poslovne finance	Mobilne tehnologije	Rokomet	Kresnik		Generacija+	
Črna kronika		Nepremičnine	Drugi športi	Razno		Karikatura	
		Gradbeništvo	Šport zasebno			Učitelj sem!	
			Športne stave				

Facebook Instagram X (Twitter) Tik Tok LinkedIn YouTube NA VOLJO V Googlu Play Prenos iz App Store

DELO

O podjetju Uredništvo Oglaševanje Mali oglasi Osmrtnice Sporočite nam namig English

Politika varstva zasebnosti Pogoji uporabe Piškotki Copyright © Delo 2025. Vse pravice pridržane.

Financira Evropska unija NextGenerationEU